

TRIBUNA
JOAN CARRERA

Recull de premsa

Convidat: Antonio Spadaro

Grup Sant Jordi
de defensa i promoció
dels drets humans

EL PUNT **AVUI**⁺

SOCIETAT BARCELONA - 9 setembre 2025 10.34 h

RELIGIÓ

Spadaro, cronista del papa Francesc, a la Tribuna Joan Carrera

- El proper 26 de setembre parlarà sobre el canvi de papat i l'herència de Francesc a Lleó XIV

El jesuïta Antonio Spadaro serà el convidat a l'onzena edició de la Tribuna Joan Carrera, que es farà a Barcelona el proper 26 de setembre ■ EPA.

MIREIA ROURERA - BARCELONA

El jesuïta Antonio Spadaro, que va ser un dels teòlegs més propers en pensament al papa Francesc, acaba de publicar *Da Francesco a Leone*, on analitza el canvi de pontificat i les variacions que està suposant el pas del mandat de Bergoglio al del papa Prevost. Spadaro, que sosté que les llavors que va plantar Francesc seran “alimentades” i regades per Lleó XIV, serà el proper convidat a la Tribuna Joan Carrera, un dinar tertúlia que organitza el Grup Sant Jordi pels Drets Humans i El Punt Avui i que té el suport de vint-i-cinc entitats més, entre les quals hi ha Justícia i Pau, la Fundació Joan Maragall, la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat i l'Hospital de Campanya de Santa Anna, totes entitats vinculades al cristianisme progressista i catalanista.

La conferència de Spadaro, que es titularà *De Francesc a Lleó XIV: la inquietud com a herència espiritual*, es pronunciarà el proper dia 26 de setembre al restaurant La Pomarada del passeig de Gràcia. Serà presentat per Enric

Puiggròs, provincial de la Companyia de Jesús a l'Estat espanyol. Cal recordar que per poder participar al dinar tertúlia cal apuntar-s'hi prèviament al web del Grup Sant Jordi.

EL PUNT AVUI+

Polònia abat diversos drons russos que han violat el seu espai aeri

VARSOVIA.
10 SETEMBRE

La UE sospita que l'entrada de drons russos a Polònia va ser "intencionada"

BRUSSEL·LES.
10 SETEMBRE

La flotilla denuncia nou "atac amb dron"

TUNIS.
10 SETEMBRE

Antonio Spadaro, protagonista de l'onzena Tribuna Joan Carrera

---

Catalunya Religió Dc. 10/09/2025

Fotografia: Tribuna Joan Carrera.

El jesuïta italià **Antonio Spadaro**, una de les figures més properes al **papa Francesc** i veu de referència en el seu pontificat, serà el convidat de l'onzena edició de la **Tribuna Joan Carrera**, que tindrà lloc el proper divendres 26 de setembre de 2025, de dues a quatre de la tarda, al restaurant Pomarada de Barcelona. Teòleg, professor i periodista, s'ha fet conegut per la seva capacitat d'interpretar els grans reptes del cristianisme contemporani i per les seves cròniques de les trobades privades del pontífex amb els jesuïtes arreu del món.

Nascut a Messina el 1966, Spadaro va dirigir durant dotze anys la prestigiosa revista *La Civiltà Cattolica* i, des del gener de 2024, exerceix com a subsecretari del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació del Vaticà. També és autor de nombrosos llibres que exploren la intersecció entre la fe, la cultura i el món digital.

La seva intervenció portarà per títol "De Francesc a Lleó XIV: la inquietud com a herència espiritual", una reflexió sobre el fil conductor que uneix la tradició eclesial amb els reptes del nostre temps. L'acte serà presentat per **Enric Puiggròs i Llavínés**, jesuïta nascut a Esplugues de Llobregat el 1974 i, des del març de 2023, provincial de la Companyia de Jesús a l'Estat espanyol. Mestre, historiador i teòleg, Puiggròs ha treballat intensament en l'àmbit educatiu i en la pastoral juvenil, especialment a través de la música i la promoció vocacional.

Maria Cimperman: “El Sínode m'ha ajudat a escoltar més profundament”

La Tribuna Joan Carrera és una iniciativa conjunta del Grup Sant Jordi de Defensa i Promoció dels Drets Humans i el diari *El Punt Avui*. Al llarg de les seves edicions, hi han intervingut figures de gran relleu internacional com la religiosa del Sagrat Cor de Jesús **Maria Cimperman**, facilitadora i teòloga a les Assemblees Sinodals del 2023 i 2024; **Jean-Paul Vesco**,

arquebisbe d'Alger; el franciscà **Santiago Agrelo**, arquebisbe emèrit de Tànger; **Margit Eckholt**, expresidenta de l'Associació Europea de Teologia Catòlica i membre de la comissió sinodal alemanya; **Nathalie Becquart**, subsecretària general del Sínode de Bisbes; **Carlos Castillo**, arquebisbe de Lima i primat del Perú; i **Cristóbal López**, cardenal arquebisbe de Rabat i salesià.

L'objectiu d'aquests dinars-col·loquis és analitzar la situació actual del cristianisme a Europa i al món, donar a conèixer experiències de diàleg i participació social i, en definitiva, enfortir la dimensió cultural i comunitària de la fe en la societat contemporània.

Cardenal Jean-Paul Vesco:
**“L'Església corre el risc de
 convertir-se en anacrònica
 i desfasada”**

*Actes, Papa Francesc, Societat, Comunicació, Bones notícies, ,
 Papa Lleó XIV*

Barcelona, Tribuna Joan Carrera, Grup Sant Jordi

Santiago Agrelo:
**“M'indigna la indiferència
 davant la tragèdia de
 milers de migrants morint
 cada dia”**

Margit Eckholt: **“Un
 diaconat femení no
 sacramental serà una
 ofensa per les dones que
 treballen a l'Església”**

Nathalie Becquart: “No podem imaginar ni somiar l'Església només amb una part d'ella”

El cardenal de Rabat: “Amb Ucraïna es demostra que és possible que Europa aculli tothom”

L'arquebisbe de Lima diu que l'acollida dels hospitals de campanya anticipa el futur de l'Església

més continguts

“Fa 10 anys que 'La Nit de les Religions' vol ser una eina per combatre l'odi”

El conseller Espadaler visita la Casa Família ‘Simeó i Anna’ de la Comunitat de Sant Egidí

**Maspujols i Tarragona
homenatgen Higini Anglès,
sacerdot compromès i
referent mundial en
musicologia**

**La Fundació Joan Maragall
dedica un cicle a les obres
tardanes de Tolstoi**

**La Basílica de Montserrat
vibra amb la Segona
Simfonia de Mahler**

**El Monestir de Valldonzella
acollirà la representació de
l'Ordo Virtutum
d'Hildegarda de Bingen**

[Veure'n més](#)

TRES QUARTS DE DEU (09.45 h) Barcelona (Barcelonès)

Antonio Spadaro, cronista del papa Francesc, a la Tribuna Joan Carrera

MIREIA ROURERA

■ El jesuïta Antonio Spadaro —a la imatge—, que va ser un dels teòlegs més propers en pensament al papa Francesc, acaba de publicar *Da Francesco a Leone*, on analitza el canvi de pontificat i les variacions que està suposant el

pas del mandat de Bergoglio al del papa Prevost. Spadaro, que sosté que les llavors que va plantar Francesc seran “alimentades” i regades per Lleó XIV, serà el proper convidat a la Tribuna Joan Carrera, un dinar tertúlia que organitza el Grup Sant

Jordi pels Drets Humans i El Punt Avui i que té el suport de vint-i-cinc entitats més, entre les quals hi ha Justícia i Pau, la Fundació Joan Maragall, la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat i l'Hospital de Campanya de Santa Anna, totes entitats vin-

culades al cristianisme progressista i catalanista.

La conferència de Spadaro, que es titularà *De Francesco a Lleó XIV: la inquietud com a herència espiritual*, es pronunciarà el proper dia 26 de setembre al restaurant La Pomarada del passeig de

Gràcia. Serà presentat pel religiós Enric Puiggròs, que és el provincial de la Companyia de Jesús a l'Estat espanyol. Cal recordar que per poder participar al dinar tertúlia cal apuntar-s'hi prèviament al web del Grup Sant Jordi. ■ EPA

Divendres 26 de setembre a les 14:00h

Dinar-col·loqui

Convidat:

Antonio Spadaro

Jesuïta, capellà, teòleg, professor i periodista. Ha estat director durant dotze anys de la revista La Civiltà Cattolica i ara és el subsecretari del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació. Spadaro és una de les persones de referència en el pontificat del papa Francesc.

“De Francesc a Lleó XIV: la inquietud com a herència espiritual”

Serà presentat per Enric Puiggròs i Llavínés,

Jesuïta, des del març de 2023 és el provincial de la Companyia de Jesús a l'Estat espanyol. Ha treballat en l'àmbit educatiu, la pastoral dels joves especialment a través de la música i la promoció vocacional.

Per a inscripcions podeu enviar un correu electrònic a info@tribunajoancarrera.cat
i us facilitarem el formulari. Data límit d'inscripció: 21 de setembre.
Restaurant Pomarada de Barcelona (Passeig de Gràcia, 78 principal) Preu: 30€.

EL PUNT AVUI+

El jesuïta, cronista del pontificat de Francesc, parlarà sobre la transició en el papat

Antonio Spadaro explora l'herència espiritual del papa Francesc en la Tribuna Joan Carrera

Redacció

11 de setembre de 2025

Antonio Spadaro, subsecretari del Dicasteri per a l'Educació i la Cultura. | Foto: Civiltà Cattolica

El divendres 26 de setembre de 2025 tindrà lloc l'**onzena edició de la Tribuna Joan Carrera**, un dinar-colloqui que se celebrarà al restaurant Pomarada de Barcelona (Passeig de Gràcia, 78) de les dues a les quatre de la tarda. L'acte comptarà amb la presència destacada del jesuïta **Antonio Spadaro**, que impartirà una ponència titulada: "De Francesc a Lleó XIV: la inquietud com a herència espiritual".

Spadaro **acaba de publicar *Da Francesco a Leone***, a l'editorial EDB, el llibre analitza la transició del pontificat de Francesc a Lleó XIV, posant el focus en el vincle entre ambdós papes més enllà de la simple successió. Segons Spadaro, aquest lligam es manifesta en el tema de la **inquietud, entesa com una característica de l'ésser humà** contemporani que serveix com a guia per anunciar l'Evangelí avui.

Antonio Spadaro, nascut a Messina (Itàlia) el 1966, és jesuïta, capellà, teòleg, professor i periodista. Ha estat director durant dotze anys de la revista *La Civiltà Cattolica* i des del gener de 2024 exerceix com a

subsecretari del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació. És autor de nombrosos llibres sobre la intersecció de la fe, la teologia i la cultura contemporània, amb especial atenció al món digital. També ha estat un dels **col·laboradors més propers al papa Francesc**, que ha acompanyat els seus viatges i ha exercit de cronista de cada país visitat.

Antoni Spadaro amb el papa Francesc | @Vatican News

La conferència està organitzada pel Grup Sant Jordi pels Drets Humans i *El Punt Avui*, amb el suport de vint-i-cinc entitats més, entre les quals hi ha Justícia i Pau, la Fundació Joan Maragall, la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat i l'Hospital de Campanya de Santa Anna, totes vinculades al cristianisme progressista i catalanista.

L'objectiu d'aquests dinars-col·loquis és **analitzar la situació actual del cristianisme** a Europa i al món com a fet religiós, difondre les experiències de diàleg, comunicació i participació social i, en definitiva, potenciar la presència del fet religiós en la societat catalana.

Ni bicis ni 'A-ba-ni-bi'

Sánchez lloa les protestes contra Israel, que fan anul·lar l'última etapa de la Vuelta, i Urtasun diu no a Eurovisió amb genocides

Xavier Castillón

Aliè a la geopolítica però no a la geografia bàsica que m'ensenyaven a l'escola, des de petit sempre m'havia preguntat per què un país de l'Orient Mitjà com ara Israel participava en el Festival d'Eurovisió, que equivaldria a dir que el Vietnam ho fes al Festival de l'Organització de Televisió Iberoamericana, ancestral OTI. No és que el tema em preocupés gaire, però va ser una època en què Israel va guanyar el festival dos anys seguits, amb *A-ba-ni-bi* (1978) i *Hallelujah* (1979), cançons cantades en hebreu, que evidentment no era una llengua habitual a les llistes d'èxits de l'època a casa nostra –anys després, gràcies a El Chaval de la Peca, vam saber que “*A-ba-ni-bi quiere decir te quiero amor*”– i això les feia peculiarment exòtiques. Per tant, Israel havia de ser la seu, com a país guanyador, de l'edició del 1980, la 25a, però va decidir no fer-ho perquè l'organització va triar com a data per al festival el 19 d'abril, que coincidia amb el Dia del Record de l'Holocaust. Primer desacord.

Curiosament, el 19 d'abril del 1980 el festival va tenir lloc a la Haia, als Països Baixos, que aquesta setmana han anun-

ciat que no participaran l'any vinent a la 70a edició del festival, prevista al maig a Viena, si també hi intervé Israel, pel “continu i greu patiment humà a Gaza”. Els Països Baixos se sumen així a la declaració, en la mateixa línia, d'Irlanda, Eslovènia i Islàndia. I l'Estat espanyol?

Ahir, el ministre de Cultura, Ernest Urtasun, va visitar Girona i, des del pont de Pedra, a pocs minuts del mil·lenari barri jueu de la ciutat, va carregar contra el “genocidi més greu del segle XXI”, el que considera que està cometent Israel contra el poble palestí. I aquí va tornar a sortir Eurovisió: “Totes les mesures de pressió perquè Israel no hi participi han d'estar sobre la taula, inclosa l'amenaça directa i clara d'Espanya de no participar en l'esdeveniment”, va dir el ministre català, una de les veus més influents de Sumar a Madrid, que també va celebrar les protestes ciutadanes que han tingut lloc durant la Vuelta per la presència de l'equip Israel-Premier Tech a la competició ciclista (“Totes les mostres de solidaritat al poble palestí són bones”). Ho va fer poques hores abans que la Vuelta s'acabés ahir a la tarda a Madrid, amb un

Les protestes propalestines d'ahir a la tarda al centre de Madrid ■ EFE

canvi d'última hora en el recorregut d'entrada dels ciclistes a la ciutat, blindada per l'Ajuntament amb un important desplegament policial davant la convocatòria d'una dotzena de manifestacions a favor de Palestina. Finalment, va haver-hi càrregues policials contra els activistes, que van aconseguir tombar les tanques protectores i bloquejar el recorregut dels ciclistes, i l'organització va decidir anul·lar l'última etapa.

Ahir, més que les paraules d'Urtasun, més o menys previsible, van sorprendre les del president del govern espanyol, Pedro Sánchez, també al matí i amb contingut semblant, durant un míting celebrat a Màlaga, on va expressar la seva admira-

ció per les protestes de la Vuelta i perquè els espanyols es mobilitzin per “causes justes” com la palestina. “Espanya brilla com a exemple i amb orgull, fa un pas endavant en la defensa dels drets humans”, va dir Sánchez amb una retòrica benintencionada però una mica rànica pel seu rerefons patrioter (Espanya brilla?) i forçadament progressista. És contradictori, per no dir hipòcrita, fer proclames a favor de l'acció i la desobediència civil quan ets alhora el màxim garant de l'ordre públic a l'Estat, encara que no et pertoqui activar directament el botó de l'acció policial. Però això és voler quedar bé amb tothom –menys amb Feijóo, Ayuso i Abascal– i no, no és possible.

Divendres 26 de setembre, a les 14:00h

Dinar col·loqui

Convidat:

Antonio Spadaro

Jesuïta, capellà, teòleg, professor i periodista. Ha estat director durant dotze anys de la revista *La Civiltà Cattolica* i ara és el subsecretari del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació. Spadaro és una de les persones de referència en el pontificat del papa Francesc.

"De Francesc a Lleó XIV: la inquietud com a herència espiritual"

Serà presentat per Enric Puiggròs i Llavinés

Jesuïta, des del març de 2023 és el provincial de la Companyia de Jesús a l'Estat espanyol. Ha treballat en l'àmbit educatiu, la pastoral dels joves especialment a través de la música i la promoció vocacional.

Per a inscripcions podeu enviar un correu electrònic a info@tribunajoancarrera.cat i us facilitarem el formulari.

Data límit d'inscripció: 21 de setembre. Restaurant Pomarada de Barcelona (Passeig de Gràcia, 78 principal). Preu: 30€.

TRIBUNA
JOAN CARRERA

EL PUNT AVUI+

Els subscriptors d'EL PUNT AVUI+ tenen places reservades. Podeu telefonar al 972 186 445.

RELIGIÓ

MÉS INFORMACIÓ SOBRE L'ACTUALITAT RELIGIOSA A
<http://www.catalunyareligio.cat>

Castel Gandolfo acull el Borgo Laudato Si', símbol de la visió verda del Vaticà

La granja ecològica del Papa

FRANCESCO OLIVO
 Ciutat del Vaticà. Corresponsal

El papa Francesc va plasmar en una encíclica la seva visió del medi ambient. Després va voler fer un pas més: posar en pràctica aquests principis. La "cura de la creació" elaborada al document *Laudato si'* no va ser només una duríssima crítica a un model de desenvolupament que ha portat a l'explotació dels recursos i a la degradació ambiental, sinó també la base d'un projecte innovador als jardins de Castel Gandolfo inspirat en l'oració més coneguda de sant Francesc d'Assís. El disseny de Francesc s'ha fet realitat amb el successor, Lleó XIV, que el 5 de setembre va inaugurar el Borgo Laudato Si', la granja dins de les Vil·les Pontificies de la residència d'estiu dels papes, que vol ser la traducció concreta de tot el que caldria fer per cuidar la creació amenaçada pel canvi climàtic, i que el 2026 també disposarà d'un restaurant inspirat en aquesta filosofia. El Borgo uneix dues ànimes: el centre d'alta formació, instituït per dos quirògrafs del papa Francesc i cor educatiu del projecte, i un sistema agrícola basat en els principis de l'ecologia integral.

Al Borgo, que ha prohibit completament el plàstic i permetrà l'entrada només a cotxes elèctrics, es produirà un vi d'alta qualitat. També oli, formatge, verdures, mel i un gelat fruit d'una producció ecosostenible. En un hivernacle de forma semicircular que recorda a la plaça de Sant Pere es conrearàn flors i plantes resistents per embellir els mateixos jardins. Tot i això, darrere del projecte hi ha també

ELISABETTA TREVISAN / EFE

El papa Lleó XIV amb un cavall de raça espanyola a la inauguració del Borgo Laudato Si'

una finalitat social: els treballadors han estat escollits entre refugiats, exreclusos, aturats, dones víctimes de violència i persones amb addiccions. Tot serà finançat també per inversors

El projecte inclou vinyes i un futur restaurant gestionat per dos xefs de Chicago

privats, els plans dels quals seran examinats pel Vaticà. "La cura de la creació es converteix, d'aquesta manera, en una 'veritable i pròpia vocació, comuna a cadascú, que s'ha de viure dins

de la creació mateixa, sense oblidar que som criatures i no creadors", va recordar el Papa a la presentació del projecte.

Al capdavant d'aquest experiment hi ha el cardenal Fabio Baggio, que ho va explicar el dia de la inauguració: "El papa Francesc, quan em va cridar a elaborar el projecte, em va dir: 'He ensenyat amb paraules, però sempre m'ha agradat ensenyar també amb fets i gestos'. I així va néixer el Borgo".

Per al futur restaurant, el Vaticà ha començat una col·laboració amb dos xefs de Chicago -la ciutat del cardenal Robert Francis Prevost-, Art Smith i Phil Stefan, que faran servir els productes de la nova granja papal barrejant la tradició culinària

italiana amb la de la ciutat d'Illinois. Art Smith, que va ser cuiner de la presentadora de televisió Oprah Winfrey, ja ha impulsat nombrosos projectes socials amb la seva organització sense ànim de lucre Common Threads. Phil Stefan va afegir: "Com a catòlic i italià, aquest projecte és un somni. Participar en una experiència culinària en un lloc del Vaticà té un profund sentit. És una manera de compartir amb el món l'esperit únic de Chicago".

A la inauguració del 5 de setembre també hi va ser el pare Manuel Dorantes, exrector de St. Mary of the Lake-Our Lady of Lourdes a Chicago, nomenat director administratiu del centre d'alta formació. Els llaços amb els Estats Units del nou Papa també passen per aquí. ●

Missa en honor de 1.600 assassinats per la fe

■ Més de 1.600 persones de diferents confessions cristianes han estat assassinades els últims 25 anys a causa de la seva fe, segons ha documentat una comissió vaticana instituïda el 2023 pel papa Francesc a fi de preservar la seva memòria. Com a homenatge als morts, el papa Lleó XIV ha convidat representants de totes les confessions cristianes a participar avui en una celebració ecumènica a la basílica de Sant Pau Extramurs de Roma. Del total de persones assassinades, 643 van morir a l'Àfrica subsahariana; 357, a Àsia i Oceania; 304, al continent americà; 277, a l'Orient Mitjà i el Magrib, i 43, a Europa. / Redacció

El jesuïta i teòleg Antonio Spadaro, a Barcelona

■ Antonio Spadaro, jesuïta, teòleg i sotssecretari del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació, participarà en el pròxim col·loqui de la Tribuna Joan Carrera el 25 de setembre a Barcelona. Nascut a Messina el 1966, va ser director durant 12 anys de la revista *La Civiltà Cattolica* i autor de diversos llibres sobre la intersecció de la fe, la teologia i la cultura contemporània, especialment al món digital. Persona de referència durant el pontificat del papa Francesc, va ser cronista de les seves trobades amb els jesuïtes. Durant el col·loqui, presentat pel també jesuïta Enric Puiggròs, pronunciarà la conferència "De Francesc a Lleó XIV: la inquietud com a herència espiritual". / Redacció

Spadaro, ponent de la Tribuna Joan Carrera, rebut per Lleó XIV

Catalunya Religió Dj. 25/09/2025

Fotografia: Vatican Media.

El Papa **Lleó XIV** ha rebut aquest 25 de setembre al Vaticà els escriptors i col·laboradors de la revista *La Civiltà Cattolica*, en ocasió del 175è aniversari de la seva fundació pel jesuïta **Carlo Maria Curci**. Entre els assistents hi havia **Antonio Spadaro**, jesuïta, sacerdot, teòleg, periodista i **ponent de la propera edició de la Tribuna Joan Carrera** a Barcelona.

En el seu discurs, el Pontífex ha remarcat que la missió fonamental de la publicació i dels seus redactors és “cercar i comunicar la mirada de Crist sobre el món”. Ha descrit *La Civiltà Cattolica* com una “finestra oberta”, capaç de llegir l'actualitat sense defugir-ne les contradiccions i, alhora, de proporcionar als lectors criteris d'acció i eines d'interpretació per afrontar els grans reptes del nostre temps.

Lleó XIV ha traçat tres línies d'acció principals. La primera, l'educació a un compromís intel·ligent i actiu en la vida cultural, social i política, que permeti avançar en àmbits com l'equitat, la família, l'educació, la pau o les noves tecnologies. La segona, la necessitat de fer-se veu dels pobres i exclosos, reconeixent en el seu sofriment el “crit silenciós del Crucificat” i oferint una proximitat real a qui viu en la marginació. La tercera, la importància de transmetre esperança enfront de la indiferència i del desencís, mostrant que la vida i la història són sostingudes pel “poder indestructible de l'Amor”.

**Antonio Spadaro,
protagonista de l'onzena
Tribuna Joan Carrera**

En aquest marc, el Papa ha recordat les paraules de **Joan Pau II** a la mateixa revista, l'any 1994, quan la va exhortar a difondre “l'evangeli de la caritat i de la pau” com a camí per promoure la justícia i la fraternitat. També ha citat **Benet XVI**, per qui l'amor de Crist permet superar fins i tot els moments de fracàs i desorientació, i el **papa Francesc**, que va assenyalar que el bon periodisme no s'adscriu a cap altra causa que no sigui l'Evangelí

i que una publicació només és autènticament catòlica si transmet i testimonia l'“esguard de Crist sobre el món”.

L'audiència d'avui, que ha comptat amb la participació destacada de Spadaro, ha reforçat el paper de *La Civiltà Cattolica* com a plataforma cultural de l'Església, fidel al diàleg amb la realitat contemporània. La trajectòria de l'antic director de la revista, actualment subsecretari del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació, i la seva presència imminent a la Tribuna Joan Carrera, posen en relleu la centralitat de la seva reflexió en la cruïlla entre fe, cultura i comunicació que marca el present de l'Església.

*Actes, Papa Francesc, Vida Religiosa, Societat, Comunicació, Bones notícies, Papa Benet XVI, Papa Lleó XIV
Barcelona, Vaticà, Tribuna Joan Carrera*

més continguts

Nou Pla Director per a la restauració i conservació de la basílica de Castelló d'Empúries

La Unió de Religiosos de Catalunya denuncia el genocidi a Gaza i reclama una mobilització social per la pau

Agenda d'octubre de Catalonia Sacra: patrimoni,

**“Podem parlar de religió en
una fira de llibres
generalista: això és una
bona notícia”**

[Veure'n més](#)

Antonio Spadaro: “Lleó XIV vol conèixer quina és la temperatura de l'Església en aquest moment”

Pau M. Duran

Dv. 26/09/2025

Fotografia: Catalunya Religió.

No tots els dies es té la possibilitat de dinar amb algú com **Antonio Spadaro**, jesuïta, teòleg i periodista, actual subsecretari del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació i una de les veus més influents del pontificat del papa Francesc. Doncs bé, aquest divendres quasi un centenar de persones han tingut l'oportunitat de fer-ho en el marc de l'11a edició de la **Tribuna Joan Carrera**.

En la seva conferència, titulada *"De Francesc a Lleó XIV: la inquietud com a llegat espiritual"*, Spadaro ha remarcat que "Francesc mai va tenir un programa en el sentit tradicional" i que el seu veritable llegat és "un estil espiritual, una manera de veure i actuar: escoltar la realitat, discernir en l'Esperit, actuar amb misericòrdia". El jesuïta italià ha recordat que abans del conclave molts assenyalaven la unitat com el gran repte, però ha matisat que "en realitat, el veritable repte rau en un altre lloc: la diversitat". Per això ha defensat que la diversitat, si és honesta i arrelada en la recerca sincera, "és generativa".

**Antonio Spadaro,
protagonista de l'onzena
Tribuna Joan Carrera**

“INQUIETUD ÉS LA PARAULA CLAU QUE
SEGELLA LA CONTINUÏTAT ESPIRITUAL
ENTRE FRANCESC I LLEÓ XIV”

En referir-se al nou pontífex, Spadaro ha subratllat que **Lleó XIV** reprèn el fil del seu predecessor amb el mateix esperit inquiet i evangèlic. “Inquietud és la paraula clau que segella la continuïtat espiritual entre Francesc i Lleó XIV”, ha afirmat. Segons ell, el nou papa “demana avançar junts, amb altres confessions cristianes, altres religions i amb tots els homes i dones de bona voluntat”.

El subsecretari del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació també ha posat de relleu el canvi d'estil que Lleó XIV imprimeix al seu pontificat: més institucional i diplomàtic, però fidel als grans eixos de **Francesc**, com la pau, la sinodalitat i la defensa dels més febles. “La seva crida a la unitat de l'Església no sorgeix d'una lògica de control, uniformitat o por, sinó d'una necessitat evangèlica d'avançar junts”, ha remarcat.

En parlar de la situació internacional -un element més que necessari davant l'actual clima de violència-, Spadaro ha advertit que davant les guerres cal “una diplomàcia imbuïda d'impulsos profètics que també siguin capaços de reparar, curar i trobar solucions”. En aquest punt ha assenyalat que Lleó XIV “busca la seva postura” i que, a diferència de Francesc, pot establir una relació més directa amb l'administració nord-americana. També ha apuntat que el nou papa es caracteritza per un tarannà poc inclinat a la teatralitat, contrastant amb l'estil del president Trump, “poc escoltat tant per Netanyahu com per Putin”.

**Maria Cimperman: “El
Sínode m'ha ajudat a
escoltar més
profundament”**

"EL NOU PAPA TÉ UN TARANNÀ GENS
INCLINAT A LA TEATRALITAT I POC
ESCOLTAT TANT PER NETANYAHU COM
PER PUTIN"

L'acte de la Tribuna Joan Carrera ha aplegat nombroses personalitats del món eclesial, polític i social, com el conseller de Justícia, **Ramon Espadaler**; el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Xavier Gómez**; el president d'ERC, **Oriol Junqueras**, i el director d'Afers Religiosos, **Ramon Bassas**. La sessió ha estat inaugurada per **Esperança Atarés**, abadessa emèrita de Sant Pere de les Puel·les, i el conferenciant ha estat presentat per **Enric Puiggròs**, antic delegat dels jesuïtes a Catalunya.

Una conversa amb Spadaro

Després de la conferència, Spadaro ha conversat amb diversos periodistes i ha aprofundit en alguns dels punts clau del nou pontificat. Ha destacat que el papa Lleó XIV ha assumit el ministeri petrí amb la voluntat explícita de no afegir més tensió a un món i a una Església marcats per la polarització. En aquest sentit, ha assegurat que el nou pontífex busca "camins de reconciliació", i ho fa des de la seva manera de ser: una personalitat cauta, amb una gran capacitat d'escolta i amb la tendència a avançar a passes lentes per conèixer bé les realitats abans d'intervenir.

Cardenal Jean-Paul Vesco:
**"L'Església corre el risc de
convertir-se en anacrònica
i desfasada"**

"HA FET UNA ELECCIÓ DIFERENT
RESPECTE A FRANCESC PEL QUE FA AL

RITME I ESTIL

Aquest estil, ha dit, marca una diferència amb Francesc. El pontificat de Francesc, en paraules d'Spadaro, va ser "disruptiu", i, en canvi, Lleó XIV ha volgut situar des de l'inici al centre del seu magisteri la idea d'una "pau desarmada i desarmant", un concepte que no implica renunciar a les reformes, sinó aplicar-les amb un mètode diferent, més lent i cohesionador. "Jo penso que estem a l'inici d'un itinerari. Hem d'oblidar que evidentment ha fet una elecció diferent respecte a Francesc pel que fa al ritme i estil" resumeix el jesuïta.

Pel que fa al si de l'Església, el subsecretari del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació ha remarcat que la gran prioritat del nou papa és preservar la unitat enmig d'un clima fragmentat i extremadament polaritzat: "La seva gran reforma ara mateix és la unitat", ha assenyalat. I pel que fa al seu estil de govern, ha deixat clar que la prudència i la consulta són alguns dels elements clau per entendre els primers passos del pontificat del papa Lleó: "Lleó XIV vol conèixer quina és la temperatura, el clima de l'Església en aquest moment. Certament, també entendre què passa al món i se n'adona clarament, ho ha dit més d'una vegada, que el món està tens i polaritzat i que aquestes polaritzacions són actives també dins l'Església".

**Cardenal Jean-Paul Vesco:
"L'Església corre el risc de
convertir-se en anacrònica
i desfasada"**

“EL MÓN ESTÀ TENS I POLARITZAT I QUE
AQUESTES POLARITZACIONS SÓN ACTIVES
TAMBÉ DINS L'ESGLÉSIA”

Com ho podem percebre? Segons Spadaro ho podem fer tot contemplant l'actitud del papa i les primeres persones que s'han reunit amb ell durant aquests primers mesos: "El que ell vol fer ara és escoltar i reunir, tant els que sostenen la missa en llatí com els que treballen amb el col·lectiu LGTB". Ara bé, segons Spadaro, aquesta cautela no ha de ser confosa amb una relaxació de l'autoritat del papa, perquè "és una persona molt cauta, d'un gran capacitat d'escolta, i que procedeix a passos lents; vol conèixer la realitat abans d'intervenir, però quan sigui el moment ho farà".

Per tant, podem veure que el papa Lleó XIV inicia el seu pontificat amb una clara voluntat de conèixer la pluralitat de l'Església, però, podem entendre que, com a bon americà, un cop hagi diagnosticat els mals que afecten el catolicisme, trobarà la forma de resoldre aquests elements per cercar una "unitat superior a la diferència".

Actes, Papa Francesc, Vida Religiosa, Societat, Comunicació, Teologia, Papa Lleó XIV
Barcelona, Tribuna Joan Carrera

més continguts

Les melodies del Misteri de la Selva ressonen al cor de Roma amb motiu del Jubileu

Fra Valentí Serra explora les tradicions culinàries i monàstiques amb el seu nou llibre

El progressisme catòlic català posa la lupa sobre Lleó XIV

El jesuïta Antonio Spadaro, membre de la cúria, explica en un acte de la Tribuna Joan Carrera les claus del nou Papa, que presenta com un contrapès a la polarització

ARA A PORTADA

Els darrers afusellaments de Franco: hem fet les paus amb la memòria?

Pep Martí i Vallverdú

«No s'ha conreat el desig d'aprendre la llengua»

Pep Martí i Vallverdú

L'Estat es compromet per primer cop a protegir el català a l'examen de l'ONU

Lluís Girona Boffi

Barcelona s'adhereix al Pacte Nacional per la Llengua malgrat la llunyania de Junts

David Cobo

Publicat el 26 de setembre de 2025 a les 17:37
Actualitzat el 26 de setembre de 2025 a les 17:38

Totes les sensibilitats de l'**Església** observen amb interès els primers moviments del papa **Lleó XIV**, després del pontificat reformista i a cops disruptiu de Francesc. El catolicisme català més progressista, que va viure amb alegria els anys “franciscans” vol monitoritzar el que està passant al Vaticà en aquests mesos apassionants de canvi de timoner. És el que ha fet avui la **Tribuna Joan Carrera** convidant un home de la cúria: el jesuïta **Antonio Spadaro**.

Spadaro coneix de ben a dins el Vaticà. Teòleg i periodista nascut a Messina el 1966, va ser durant dotze anys director de la prestigiosa *La Civiltà Cattolica* i és actualment subsecretari del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació. Ha intervingut sobre el tema *De Francesc a Lleó XIV: la inquietud com a herència espiritual*. El tema era ben clar. L'ha presentat un altre jesuïta, Enric Puiggròs, provincial de la Companyia a l'estat espanyol.

Antonio Spadaro ha mostrat un **Francesc** aliè a ideologies, que entenia el papat “no com un sobirà que decideix sol, sinó com un pastor que camina amb el poble”. Ho ha exemplificat amb el cas dels abusos denunciats a Xile, quan va exonerar prelats responsables i després, a l'adonar-se que s'havia equivocat, va rectificar i demanar perdó. Un fet que ha considerat “extraordinari per un Papa”. Ha definit el pontificat de Francesc com “una **revolució** de petits passos”, un estil caracteritzat en la misericòrdia, el discerniment i la fraternitat.

Per aquest **jesuïta** que va conèixer bé Francesc, a qui acompanyava en els seus viatges, i que coneix Lleó XIV, hi ha un fil conductor que uneix els dos papes i és la inquietud. Una paraula que Francesc citava sovint i que va ser pronunciada per Lleó XIV en la primera homilia que va fer. Segons ell, hi ha una clara **continuitat** entre Francesc i Lleó XIV. Els temes que neguitejaren el primer (la **pau**, la **fraternitat**, la preocupació pels més febles, la sinodalitat) són ben presents en l'actual Papa, que ha presentat com algú que sembla tenir un tarannà més “**sobri**”.

Més sobri que Francesc, però amb les mateixes inquietuds. Així ha explicat Spadaro un nou Papa que ha estat molt explícit en els seus posicionaments: “Estem amb els joves de **Gaza**, estem amb els joves d'**Ucraïna**”, que ha “condemnat l'atac de l'exèrcit israelià” i que ha assenyalat que li “preocupen algunes coses que estan passant als Estats Units”. Un Papa que, en

el pla intern de l'Església, defensa una unitat no basada en la uniformització sinó en la convivència de moltes sensibilitats, un fet que gestionarà amb "cautela".

Com respondre Trump

Spadaro ha explicat una cosa molt interessant que diu com actua l'Església. Francesc va indignar-se quan va escoltar Donald Trump proposant fer un ressort a Gaza. Però no va caure en la temptació de seguir la narrativa trumpiana fent declaracions de protesta. “Ell va generar una narrativa pròpia. La millor manera de respondre Trump va ser trucar cada dia per telèfon el rector de l'església catòlica de Gaza”.

Lleó XIV tampoc buscarà el cos a cos amb Trump. Però no s'hi adaptarà. És un Papa -ha explicat Spadaro- que és més incòmode que per una Administració Trump és més difícil de neutralitzar que Francesc, ja que és nord-americà. I que en un moment de crisi de les institucions multilaterals, treballarà enfront de la **polarització**. Tant dins com fora de l'Església.

Catalunya? “És sensible a la diversitat”

Li han preguntat a Spadaro si Lleó XIV coneix prou la realitat catalana (“no tinc elements per dir-ho”), però que el Papa és “molt sensible a les diferències i a la diversitat cultural i política perquè les ha conegut de prop” i ha assenyalat que pot ser un bon interlocutor. Tampoc ha assegurat que tingui previst viatjar a Barcelona l'any vinent amb motiu del centenari de la mort de **Gaudí** i la culminació de la torre més alta del temple.

La Tribuna Joan Carrera fa de casa mare dels cristians progressistes a Catalunya, aplegant un munt d'entitats que tenen en la figura de qui va ser bisbe auxiliar de Barcelona Joan Carrera un dels seus referents. Impulsada pel **Grup Sant Jordi** de Defensa i Promoció dels Drets Humans, on hi juguen un paper sensible figures com Marcel Joan o carles Armengol, la Tribuna inclou Justícia i Pau, la Fundació Joan Maragall, l'Escola Cristiana, la Fundació Catalunya Religió, la Fundació Vedruna i la revista El Pregó, entre d'altres.

L'entitat vol generar un debat profund sobre la situació del catolicisme a Europa, plantejar els grans temes pendents a l'Església i escoltar i dialogar algunes de les veus més rellevants del món religiós. Té poder de convocatòria. Avui ha aplegat un centenar llarg de persones, entre elles polítics com **Oriol Junqueras**, **Joaquim Forn** o el conseller de Justícia, **Ramon Espadaler**. En els seus tres anys de recorregut ha dut prelats, teòlegs i intel·lectuals de molt de pes per no perdre pistonada del que es cou al cor de Roma. Avui ho ha tornat a fer portant un dels curials més influents del Vaticà. De moment, sembla que no hi ha marxa enrere.

ARXIVAT A

ESGLÉSIA

Antonio Spadaro: "Lleó XIV haurà de trobar l'equilibri entre la diplomàcia i la profecia"

El jesuïta ha protagonitzat l'onzena edició del dinar-col·loqui Tribuna Joan Carrera

26 de setembre 2025

Carme Munté Margalef

El jesuïta **Antonio Spadaro**, director durant dotze anys de *La Civiltà Cattolica* i des del gener del 2024 subsecretari del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació, ha estat el protagonista de l'onzena edició del Tribuna Joan Carrera, un dinar-col·loqui organitzat per un gran nombre d'entitats.

Spadaro ha titulat la seva conferència ***De Francesc a Lleó XIV: la inquietud com a llegat espiritual*** i ha estat presentat pel també jesuïta **Enric Puiggròs**, provincial de la Companyia de Jesús a l'Estat espanyol. Els grans titulars d'Antonio Spadaro han arribat sobretot en el col·loqui i en l'entrevista conjunta que ha concedit posteriorment als periodistes assistents. Ha remarcat que "el Papa és avui dia l'únic líder moral d'impacte mundial". En

aquest sentit, la dimensió mundial del nou Pontífex és important, i l'haurà d'afrontar de manera equilibrada. "Haurà de trobar l'equilibri entre **diplomàcia i profecia**. Quin serà l'equilibri? No ho sabem, però hi està treballant. Hi ha un temps per a les paraules profètiques i un temps per a les paraules diplomàtiques."

El jesuïta ha remarcat que Lleó XIV "està experimentant la polarització extrema que hi ha en l'Església. Per això, en aquest moment històric, està actuant de **manera cauta, amb pas moderat, escoltant molt**. És el tarannà que va fer servir a la diòcesi peruana de Chiclayo". L'exdirector de *La Civiltà Cattolica* ha dit que el cardenal Prevost "té la seva manera d'elaborar les tensions, i també té al seva personalitat, que és molt llunyana de tons encesos i forts. Usarà les paraules fortes quan ho consideri oportú".

Pel que fa als viatges apostòlics de Lleó, ha reconegut que no sap quina serà la seva tendència o el seu estil, si bé considera que, a diferència de Francesc, "tindrà més en compte l'opinió de la Secretaria d'Estat. "El primer que està a la vista és pels **1.700 anys del Concili de Nicea**", ha exposat. I encara que no n'hi ha indicis, ha dit que un viatge molt interessant, i que Francesc hauria volgut fer, és al **Líban**. "Penso que pot tenir en ment un viatge als **Estats Units**. Amb això és diferent de Francesc, que no va anar a l'Argentina, però és que també és molt diferent la relació de Lleó amb els Estats Units que la que tenia Francesc amb l'Argentina."

"Usarà les paraules fortes quan ho consideri oportú"

Spadaro, que precisament acaba de presentar un llibre amb aquest mateix títol, *De Francesco a Leone*, ha remarcat que "qualsevol que observi atentament el **magisteri naixent de Lleó XIV** notarà que els grans temes del pontificat bergoglià –**pau, fraternitat, sinodalitat, preocupació pels últims**– tornen amb força i explícitament. Òbviament, tindran els seus propis desenvolupaments originals. L'estil és molt diferent. Francesc va buscar els marges, trencant amb les litúrgies establertes de la comunicació eclesial. **Lleó sembla sobri**. Esperem les seves decisions de govern i els seus primers documents magisterials."

En aquest sentit, en conversa amb els periodistes, ha revelat que el primer document magisterial de Lleó XIV serà una exhortació apostòlica que es publicarà a principis de novembre.

Foto: Xavier Pete / Flama

"El Papa és avui dia l'únic líder moral d'impacte mundial"

Segons Spadaro, "si hi ha una paraula que pot resumir succintament el traspàs del testimoni entre Francesc i Lleó XIV és precisament aquesta paraula: inquietud. Lleó XIV la va utilitzar en les seves primeres paraules com a Pontífex, gairebé com si volgués segellar una profunda continuïtat espiritual amb Francesc, que l'havia recomanat precisament als agustinians". La inquietud, segons el conferenciant, és el cor que no té descans fins que no descansa: "l'únic descans és Déu."

L'onzena edició del dinar-col·loqui Tribuna Joan Carrera ha aplegat 115 persones al restaurant Pomarada de Barcelona i ha comptat amb la presència destacada del bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Xabier Gómez**, així com del conseller de Justícia, **Ramon Espadaler**, i d'**Oriol Junqueras**, president d'Esquerra Republicana.

La propera edició serà el 26 de febrer amb la intervenció de l'arquebisbe de Tegucigalpa, **José Vicente Nácher**, valencià i format a Catalunya, president de la Conferència Episcopal d'Hondures.

El cronista del papa Francesc avala Lleó XIV

El jesuïta i periodista Antonio Spadaro, un referent del papat del papa argentí, va ser el convidat a la Tribuna Joan Carrera, on va parlar del nou pontífex, de qui va dir que confia que plantarà cara a la polarització del món

La Tribuna Joan Carrera, una iniciativa del Grup Sant Jordi pels Drets Humans i El Punt Avui que té l'objectiu d'analitzar la situació actual del cristianisme a casa nostra, Europa i el món com a fet religiós, cultural, social i de pensament, va celebrar ahir l'onzena edició i, com sempre, va consistir en un dinar col·loqui en un restaurant del passeig de Gràcia. L'acte va ser presentat per Enric Puiggròs, que des del març del 2023 és el provincial de la Companyia de Jesús a l'Estat. El ple al restaurant va ser total, com en totes les sessions anteriors, perquè hi acudeixen persones, lligades sobretot al catolicisme catalanista i progressista, interessades a intentar entendre el món de la mà de personatges que estan en primera línia en l'espai religiós, com ahir va ser el cas d'Antonio Spadaro. Entre els assistents al dinar col·loqui hi havia moltes persones vinculades als més de vint grups i entitats de cristians de base que donen suport a aquest projecte, com ara membres de la Fundació Maragall, Justícia i Pau, Santa Anna Hospital de Campanya, la revista *El Pregó* o la Fundació Catalunya Religiosa.

Spadaro és jesuïta com el papa Francesc i periodista i va ser director de la revista *La Civiltà Cattolica* (la revista oficial de la Vaticà) des del gener del 2024. Actualment és el subsecretari del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació, però fent de periodista va estar durant dotze anys acompanyant Francesc en molts dels seus viatges i ha escrit quatre llibres de converses amb el papa argentí, per això se'l coneix com el cronista del papa. De fet, Spadaro és una de les persones de referència en el pontificat del papa Francesc, per això ahir tantes persones estaven interessades a escoltar-lo. Tot just començar la seva conferència, titulada *De Francesc a Lleó XIV: la inquietud com a llegat espiritual*, Spadaro va mostrar el seu darrer llibre, titulat igualment *De Francesc a Lleó XIV*, "que vaig començar com un diari interior, una manera de processar una pèrdua personal i, alhora, una manera d'acollir el nou, d'obrir els ulls al que estava naixent", va dir. I no va dubtar a dir que si bé a Francesc se'l pot qualificar com a personatge "de novel·la", el seu successor és un digne continuista seu, per bé que amb un estil allunyat i més pausat. "S'està situant", va dir.

Ahir va intentar analitzar les diferències entre Francesc i el nou

El jesuïta Antonio Spadaro, periodista i exdirector de la revista 'La Civiltà Cattolica', va ser el convidat ahir de la Tribuna Joan Carrera ■ ORIOL DURAN

papa, que són evidents quant a formes però no són tan dispersos quant a contingut. Spadaro manté que "les llavors que va plantar Francesc les farà créixer Lleó XIV" i ahir va assenyalar que un fil que els uneix és la "inquietud". Spadaro va recordar que Lleó XIV va fer referència a la "inquietud" en la seva primera homília com a papa, agafant el guant de Francesc, que va fer de la inquietud "un terratrèmol lent però constant en la vida de l'Església", "una eina per combatre i

"El fil conductor entre Francesc i Lleó XIV és la 'inquietud', eina per combatre i conquerir la introversió eclesial"

conquerir la introversió eclesial", "una forma de superar la visió centrada en el propi melic". I que Prevost va esmentar la inquietud "gairebé com si volgués segellar una profunda continuïtat espiritual amb Francesc".

El jesuïta italià manté que el papa Prevost, "que serà contundent quan calgui, tal com va demostrar al Perú, on també va experimentar la polarització i les tensions", ja és al centre d'una "densa xarxa d'expectatives, projeccions i prejudicis". Diu Spadaro

que els qui tenen "una visió manierista" intenten interpretar Prevost "com una revenja amb el pontificat de Bergoglio, identificant Prevost com un bomber cridat a apagar el foc iniciat per Francesc", però que ell no hi està d'acord: "Aquells que observen atentament el magisteri naixent de Lleó XIV noten que els grans temes del pontificat de Bergoglio –pau, fraternitat, sinodalitat, atenció als últims– es repeteixen amb força i amb referències explícites." "Obviament –va dir– tindran els seus propis desenvolupaments originals. L'estil és molt diferent. Francesc buscava els marges, trencant amb les litúrgies consolidades de la comunicació eclesial. Lleó apareix sobri. Esperem les seves decisions de govern i els seus primers documents magisterials." En aquest sentit va assegurar que en breu apareixerà la seva primera exhortació apostòlica.

"Veiem el desig del nou papa d'enfortir l'estructura diplomàtica i institucional de l'Església, en particular revitalitzant la secretaria d'estat", va dir Spadaro, que està segur que Prevost farà bé el seu paper diplomàtic. "Sap que és el líder moral mundial de més pes" i està cridat a la diplomàcia i a posar el seu gra de sorra per apaivagar un món polaritzat (que ell coneix bé pel fet de ser nord-

americà i peruà). Va recordar que és un papa incòmode per a l'administració de Trump i que precisament durant el conclave Steve Bannon, ideòleg ultraconservador, estrateg en cap a la Casa Blanca durant els primers mesos de mandat de Trump, va dir que el pitjor papa que podia sortir escollit era precisament Prevost.

Francesc va ser impetuós. "Va procedir amb ímpetu, responnent a la urgència de l'esperit i utilitzant gestos com ara videotrucades al rector de Gaza per complir

"Prevost sap que és el líder moral mundial i està cridat a la diplomàcia i a apaivagar un món polaritzat"

un compromís polític com a pastor. Lleó adopta un equilibri metodològic i institucional diferent, però manté, com en el cas a Gaza, tant la condemna directa, expressada sense embuts "per l'atac de l'exèrcit israelià", "l'ús indiscriminat de la força" i el "desplaçament forçat de la població", va dir Spadaro. Va assegurar que el nou papa fa valer la seva *tranquillitas ordinis* (tranquil·litat de l'ordre) de Sant Agustí, la seva congregació, i que intenta no "continuar alimentant l'enfrontament a l'Es-

glésia", que, diu, va ser el veritable repte del conclave (mantenir la unitat dintre la diversitat), i apostar pel discerniment. Va expressar la seva esperança que el nou papa sàpiga apostar per la multilateralitat perquè, de fet, l'Església, va assegurar, "és l'única institució multilateral del món" i no pot córrer el risc "que el poder polític la pugui manipular".

Spadaro va ser, ahir, l'onze convidat de la Tribuna Joan Carrera (que ret homenatge al qui va ser bisbe auxiliar de Barcelona). Anteriorment els convidats van ser: Cristóbal López, cardenal arquebisbe de Rabat; Wilhelm Danca, degà de la Facultat de Teologia de Bucarest; Carlos Castillo, cardenal i arquebisbe de Lima; Nathalie Becquart, subsecretària general del Sínode de Bisbes; Jesús Martínez Gordo, catedràtic emèrit de teologia de Vitòria; Javier Madrazo, polític cristià basc; Margit Eckholt, presidenta de l'Associació Europea de Teologia Catòlica; Santiago Agrelo, franciscà, arquebisbe emèrit de Tànger; Jean-Paul Vesco, cardenal i arquebisbe d'Alger, i la religiosa Maria Cimperman, coordinadora de la Sinodalitat per a la Unió Internacional de Superiores Generals (UISG). En la propera edició el convidat serà el valencià Josep Vicent Nàcher, arquebisbe de Tugigalpa.

El jesuïta i teòleg italià assegura a la Tribuna Joan Carrera que el pontificat de Prevost tindrà continuïtat amb el de Bergoglio

Antonio Spadaro: “La inquietud és el fil conductor entre Francesc i Lleó XIV”

Xavier Pete

27 de setembre de 2025

Antonio Spadaro. | Foto: 'Flama'

A diferència d'altres convidats de la **Tribuna Joan Carrera**, el jesuïta italià **Antonio Spadaro** (Messina, 1966) no ha necessitat que ningú l'hagi hagut d'anar a buscar a l'aeroport de Barcelona, aquest divendres 26 de setembre al matí, ja que ha estat a la ciutat en moltes ocasions anteriorment. “He fet el trajecte guiant-me mínimament per la ciutat amb un castellà molt senzill”, ha explicat a *Flama* en arribar al restaurant la Pomarada, on ha pogut retrobar-se, durant la celebració d'aquest fòrum, amb amics i coneguts del passat.

Periodista i teòleg, Spadaro va ser durant 12 anys director de la prestigiosa revista *La Civiltà Cattolica*, càrrec que va deixar el 2023 en ser nomenat pel papa Francesc subsecretari del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació. Acaba de publicar *De Francesc a Lleó XIV: la inquietud com a llegat espiritual*, una obra en què **es mostra no només com a analista, sinó també com a testimoni** que escriu amb una mirada interior, afectiva i espiritual, amb un estil contemplatiu i narratiu, més que acadèmic.

Una mirada i un estil que han tornat durant la seva conferència, en què ha disseccionat la transició entre els papats de Francesc i Lleó XIV. El primer, ha dit, “va prioritzar el discerniment espiritual, la misericòrdia i la fraternitat” i “va proposar veure l'Església com un cos viu en constant procés”, mentre “es deixava portar per l'Esperit, assumint el desordre i les tensions com a part de la vida eclesial”. I, el segon, “té un estil més sobri, però no distant de Francesc i “té **sensibilitat per trencar la polarització en l'Església** que el fa líder i capaç d'afrontar els nous reptes”.

De fet, Prevost manté els grans eixos de Francesc —pau, fraternitat, sinodalitat—, però, segons Spadaro, ho fa amb una gestió institucional “més sòlida i diplomàtica”. Per a l'oficial de la Santa Seu, el papa nord-americà “no és un restaurador ni un rupturista”, sinó un “**pontífex conscient** de les dificultats actuals i compromès amb la línia del Concili Vaticà II i de l'*Evangelii Gaudium*”. “**La inquietud és el fil conductor entre Francesc i Lleó XIV**. És una inquietud espiritual, agustiniana, que empeny a no instal·lar-se, a buscar Déu, a estar oberts”, ha dit.

Per a Antonio Spadaro, "Prevost manté els grans eixos de Francesc". | Foto: 'Flama'

"Mantenir unida la barca de l'Església"

Rodejat de periodistes, al final de l'acte, Spadaro ha reconegut veure en l'actual papa "una personalitat molt cauta, capaç d'una gran escolta i que avança a passes lentes". "Vol conèixer la realitat abans d'intervenir", ha afirmat, sostenint que **"el seu mètode és lent, si bé això no vol dir que no sigui reformista"**. "Escolta i acull tant els qui donen suport a la missa en llatí com els qui treballen amb la comunitat LGBTI+", ha sentenciat.

Segons Spadaro, el màxim desig de Robert Prevost és **“mantenir unida la barca de l'Església en un moment en què tothom està completament dividit”**: “Paradoxalment”, ha detallat, “la gran reforma ara mateix és la unitat, en un món on tot està trencat”. I un món on, per al periodista, “creixen socialment els extremismess, fent difícil reconèixer-se i tenir identitat”, mentre això **“impacta dins l'Església catòlica”**.

La intel·ligència artificial, un “problema per a la doctrina social”

Antonio Spadaro, que també ha assegurat que “si Lleó XIV viatja als Estats Units, voldrà reunir-se amb Donald Trump, sense posar límits als encontres”, ha posat en relleu que “la intel·ligència artificial ja és un tema central en el pontificat de Lleó XIV”. **“Aquest és un problema seriós per a la doctrina social de l'Església”**, ha advertit, convençut que “possiblement, en el primer o en el segon document que publiqui Prevost, segurament per a finals d'aquest any, la intel·ligència artificial hi tindrà un pes important”.

Finalment, Spadaro ha remarcat que la principal necessitat actual a la Cúria és “millorar la comunicació i la col·laboració entre dicasteris per evitar duplicitats i treballs aïllats”. Tot i que la idea d'un govern col·legial es veu com un projecte de futur, ha recordat que el Papa “té sempre l'última paraula, ja que l'Església no funciona com una democràcia”. No obstant això, segons constatava el comunicador italià, **“la sinodalitat obre la porta a assajar noves formes de govern i adaptar-les segons les necessitats de cada moment”**.

“La sinodalitat obre la porta a assajar noves formes de govern”, ha dit Spadaro. | Foto: ‘Flama’

El jesuita y teólogo italiano defiende un pontificado continuista con Francisco

Antonio Spadaro, sj.: "León XIV no es un restaurador ni un rupturista, quiere conocer la realidad antes de intervenir"

Antonio Spadaro, sj., en Barcelona Flama

Prevost "tiene sensibilidad para romper la polarización en la Iglesia, lo que lo convierte en un líder capaz de afrontar los nuevos retos"

León XIV mantiene los grandes ejes de Francisco —paz, fraternidad, sinodalidad—, pero, según Spadaro, lo hace con una gestión institucional "más sólida y diplomática"

"La inquietud es el hilo conductor entre Francisco y León XIV. Es una inquietud espiritual, agustiniana, que empuja a no instalarse, a buscar a Dios, a estar abiertos"

27.09.2025 | **Xavier Pete, Agencia Flama**

A diferencia de otros invitados a la **Tribuna Joan Carrera**, el jesuita italiano **Antonio Spadaro** (Mesina, 1966) no ha necesitado que nadie lo recogiera en el aeropuerto de Barcelona este viernes 26 de septiembre por la mañana, ya que ha estado en la ciudad en numerosas ocasiones anteriormente. "He hecho el trayecto guiándome mínimamente por la ciudad con un castellano muy sencillo", ha explicado a *Flama* al llegar al restaurante La Pomarada, donde ha podido reencontrarse, durante la celebración de este foro, con amigos y conocidos del pasado.

Unas amistades que el también periodista y teólogo ha forjado a lo largo de su trayectoria — fue director de la prestigiosa revista *La Civiltà Cattolica* y desde 2023 es subsecretario del Dicasterio para la Cultura y la Educación— y que han conocido a un intelectual que, en su nuevo libro, *De Francisco a León XIV: la inquietud como legado espiritual*, se muestra **no solo como analista, sino también como testigo**. En la obra, el italiano escribe con una mirada interior, afectiva y espiritual, a menudo con un estilo contemplativo y narrativo, más que académico.

Boletín gratuito de Religión Digital

QUIERO SUSCRIBIRME

Una mirada y un estilo que han vuelto a aflorar durante su conferencia, en la que ha diseccionado la transición entre los pontificados de Francisco y León XIV. El primero, ha dicho, “priorizó el discernimiento espiritual, la misericordia y la fraternidad” y “propuso ver la Iglesia como un cuerpo vivo en constante proceso”, mientras “se dejaba llevar por el Espíritu, asumiendo el desorden y las tensiones como parte de la vida eclesial”. Y el segundo, “tiene **un estilo más sobrio, pero no alejado de Francisco**”, y “tiene sensibilidad para romper la polarización en la Iglesia, lo que lo convierte en un líder capaz de afrontar los nuevos retos”.

Spadaro, en Barcelona Flama

De hecho, Prevost mantiene los grandes ejes de Francisco —paz, fraternidad, sinodalidad—, pero, según Spadaro, lo hace con una gestión institucional “más sólida y diplomática”. Para el oficial de la Santa Sede, el papa norteamericano **“no es un restaurador ni un rupturista”**, sino un “pontífice consciente de las dificultades actuales y comprometido con la línea del Concilio Vaticano II y de la *Evangelii Gaudium*”. “La inquietud es el hilo conductor entre Francisco y León XIV. Es una inquietud espiritual, agustiniana, que empuja a no instalarse, a buscar a Dios, a estar abiertos”, ha afirmado.

“Mantener unida la barca de la Iglesia”

Rodeado de periodistas al final del acto, Spadaro ha reconocido ver en el actual papa “una personalidad muy cauta, capaz de una gran escucha y que avanza a pasos lentos”. **“Quiere conocer la realidad antes de intervenir”**, ha afirmado, sosteniendo que “su método es lento, aunque eso no significa que no sea reformista”. “Escucha y acoge tanto a quienes apoyan la misa en latín como a quienes trabajan con la comunidad LGBTI+”, ha sentenciado.

Spadaro, con Morlans Flama

Según Spadaro, el mayor deseo de Robert Prevost es **“mantener unida la barca de la Iglesia en un momento en que todo el mundo está completamente dividido”**:

“Paradójicamente”, ha detallado, “la gran reforma ahora mismo es la unidad, en un mundo donde todo está roto”. Y un mundo donde, para el periodista, “los extremismos crecen socialmente, dificultando el reconocerse y tener identidad”, mientras esto “impacta dentro de la Iglesia católica”.

La inteligencia artificial, un “problema para la doctrina social”

Antonio Spadaro, que también ha asegurado que “si León XIV viaja a Estados Unidos, querrá reunirse con Donald Trump, sin poner límites a los encuentros”, ha destacado que “la inteligencia artificial ya es un tema central en el pontificado de León XIV”. “Este es un problema serio para la doctrina social de la Iglesia”, ha advertido, convencido de que “posiblemente, en el primer o segundo documento que publique Prevost, seguramente hacia finales de este año, la inteligencia artificial tendrá un peso importante”.

Antonio Spadaro sj Flama

Finalmente, Spadaro ha remarcado que la principal necesidad actual en la Curia es **“mejorar la comunicación y la colaboración entre dicasterios para evitar duplicidades y trabajos aislados”**. Aunque la idea de un gobierno colegiado se ve como un proyecto de futuro, ha recordado que el Papa “tiene siempre la última palabra, ya que la Iglesia no funciona como una democracia”. No obstante, según constataba el comunicador italiano, “la sinodalidad abre la puerta a ensayar nuevas formas de gobierno y adaptarlas según las necesidades de cada momento”.

domingo, 28 de septiembre de 2025

Antonio Spadaro: "León XIV quiere conocer cuál es la temperatura de la Iglesia en este momento"

Fuente: catalunyareligio.cat

Tribuna Joan Carrera

Paz M. Duran

26/09/2025

Fotografía: Cataluña Religión.

No todos los días se tiene la posibilidad de comer con alguien como **Antonio Spadaro**, jesuita, teólogo y periodista, actual subsecretario del Dicasterio para la Cultura y la Educación y una de las voces más influyentes del pontificado del papa Francisco. Pues bien, este viernes casi un centenar de personas han tenido la oportunidad de hacerlo en el marco de la 11a edición de la [Tribuna Joan Carrera](http://tribuna.joan-carrera.cat).

En su conferencia, titulada *"De Francisco a León XIV: la inquietud como legado espiritual"*, Spadaro ha remarcado que "Francisco nunca tuvo un programa en el sentido tradicional" y que su verdadero legado es "un estilo espiritual, una manera de ver y actuar: escuchar la realidad, discernir en el Espíritu, actuar con misericordia". El jesuita italiano ha recordado que antes del cónclave muchos señalaban la unidad como el gran reto, pero ha matizado que "en realidad, el verdadero reto radica en otro sitio: la diversidad". Por eso ha defendido que la diversidad, si es honesta y arraigada en la búsqueda sincera, "es generativa".

Al referirse al nuevo pontífice, Spadaro ha subrayado que **León XIV** retoma el hilo de su predecesor con el mismo espíritu inquieto y evangélico. "Inquietud es la palabra clave que sella la continuidad espiritual entre Francisco y León XIV", ha afirmado. Según él, el nuevo

papa "pide avanzar juntos, con otras confesiones cristianas, otras religiones y con todos los hombres y mujeres de buena voluntad".

El subsecretario del Dicasterio para la Cultura y la Educación también ha puesto de relieve el cambio de estilo que León XIV imprime a su pontificado: más institucional y diplomático, pero fiel a los grandes ejes de **Francisco**, como la paz, la sinodalidad y la defensa de los más débiles. "Su llamamiento a la unidad de la Iglesia no surge de una lógica de control, uniformidad o miedo, sino de una necesidad evangélica de avanzar juntos", ha remarcado.

Al hablar de la situación internacional -un elemento más que necesario ante el actual clima de violencia-, Spadaro ha advertido que ante las guerras es necesaria "una diplomacia imbuida de impulsos proféticos que también sean capaces de reparar, curar y encontrar soluciones". En este punto ha señalado que León XIV "busca su postura" y que, a diferencia de Francisco, puede establecer una relación más directa con la administración estadounidense. También ha apuntado que el nuevo papa se caracteriza por un talante poco inclinado a la teatralidad, contrastando con el estilo del presidente Trump, "poco escuchado tanto por Netanyahu como por Putin".

El acto de la Tribuna Joan Carrera ha reunido a numerosas personalidades del mundo eclesial, político y social, como el consejero de Justicia, **Ramon Espadaler**; el obispo de Sant Feliu de Llobregat, **Xavier Gómez**; el presidente de ERC, **Oriol Junqueras**, y el director de Asuntos Religiosos, **Ramon Bassas**. La sesión ha sido inaugurada por **Esperanza Atarés**, abadesa emérita de San Pedro de las Puelas, y el conferenciante ha sido presentado por **Enric Puiggròs**, antiguo delegado de los jesuitas en Cataluña.

Una conversación con Spadaro

Tras la conferencia, Spadaro ha conversado con varios periodistas y ha profundizado en algunos de los puntos clave del nuevo pontificado. Destacó que el papa León XIV asumió el ministerio petrino con la voluntad explícita de no añadir más tensión a un mundo ya una Iglesia marcados por la polarización. En este sentido, ha asegurado que el nuevo pontífice busca "camino de reconciliación", y lo hace desde su forma de ser: una personalidad cauta, con una gran capacidad de escucha y con la tendencia a avanzar a pasos lentos para conocer bien las realidades antes de intervenir.

Este estilo, ha dicho, marca una diferencia con Francisco. El pontificado de Francisco, en palabras de Spadaro, fue "disruptivo", y, en cambio, León XIV ha querido situar desde el inicio en el centro de su magisterio la idea de una "paz desarmada y desarmante", un concepto que no implica renunciar a las reformas, sino aplicarlas con un método diferente, más lento y cohesionado. "Yo pienso que estamos al inicio de un itinerario. Debemos olvidar que evidentemente ha hecho una elección

diferente respecto a Francisco en cuanto al ritmo y estilo" resume el jesuita.

En cuanto al seno de la Iglesia, el subsecretario del Dicasterio para la Cultura y la Educación ha remarcado que la gran prioridad del nuevo papa es preservar la unidad en medio de un clima fragmentado y extremadamente polarizado: "Su gran reforma ahora mismo es la unidad", ha señalado. Y en cuanto a su estilo de gobierno, ha dejado claro que la prudencia y la consulta son algunos de los elementos clave para entender los primeros pasos del pontificado del papa León: "León XIV quiere conocer cuál es la temperatura, el clima de la Iglesia en este momento. Ciertamente, también entender qué pasa en el mundo y se da cuenta claramente, lo ha dicho más de una vez que estas polarizaciones están activas también en la Iglesia".

¿Cómo percibirlo? Según Spadaro podemos hacerlo contemplando la actitud del papa y las primeras personas que se han reunido con él durante estos primeros meses: "Lo que él quiere hacer ahora es escuchar y reunir, tanto los que sostienen la misa en latín como los que trabajan con el colectivo LGTB". Ahora bien, según Spadaro, esta cautela no debe ser confundida con una relajación de la autoridad del Papa, porque "es una persona muy cauta, de gran capacidad de escucha, y que procede a pasos lentos; quiere conocer la realidad antes de intervenir, pero cuando sea el momento lo hará".

Por tanto, podemos ver que el papa León XIV inicia su pontificado con una clara voluntad de conocer la pluralidad de la Iglesia, pero, podemos entender que, como buen americano, una vez haya diagnosticado los males que afectan al catolicismo, encontrará la forma de resolver estos elementos para buscar una "unidad superior a la diferencia".

Antonio Spadaro. Teòleg i periodista. Sotssecretari del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació

“Lleó XIV és caut, però això no significa que no sigui reformista”

■ “Certament és veritat i ens preocupa que entre els més joves, dins i fora de l'Església, estigui creixent l'extremisme”

■ “Em colpeix no tant el crim de Kirk, que també, sinó el que s'està construint al seu voltant, convertint en mite la seva figura”

Mireia Rourera

Barcelona

El jesuïta Antonio Spadaro, que és teòleg i sobretot ha exercit com a periodista, va ser durant 12 anys director de *La Civiltà Cattolica*, la revista oficial del Vaticà, càrrec que va deixar el 2023 en ser nomenat pel papa Francesc subsecretari del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació. Autor de diversos llibres d'entrevistes amb el papa Francesc, acaba de publicar *De Francesc a Lleó XIV: la inquietud com a llegat espiritual*, un testimoni personal i una anàlisi del canvi de pontificat. Ell va ser el darrer convidat a la Tribuna Joan Carrera, que organitza el Grup Sant Jordi i El Punt Avui. Després de la conferència va concedir aquesta entrevista a un grup de periodistes.

Lleó XIV ha trobat una situació a l'Església molt polaritzada. Per això, segons vostè, pren mesures cautes i a pas lent.

Lleó XIV està intentant prendre la temperatura, el clima de l'Església en aquest moment. Certament també està intentant comprendre què està passant al món i està veient que en aquest moment el món està polaritzat, també a l'Església. En la primera trobada que va tenir amb els cardenals va fer referència al Vaticà II amb la lectura de l'*Evangelii Gaudium* del papa Francesc. Des d'aquesta llum ell ha entès que el món està dividit, que les tensions a l'Església són sovint ideològiques, i el seu objectiu és trobar la manera de poder resoldre aquesta polarització i que no creixi més i trobar una solució a aquesta dinàmica que no ajuda a l'evangelització, que és el seu objectiu: anunciar la bona nova, la bona notícia de l'Evangeli.

Per això és caut?

Jo penso que el papa Lleó XIV és

una persona, una personalitat molt cauta. Té una gran capacitat per escoltar, però rumia en silenci. És la seva manera de fer, de treballar per afrontar les qüestions.

En quina mesura Lleó XIV continuarà les reformes de Francesc o com es declararà davant els qui volen el retorn de la misa tradicional, la reforma doctrinal en matèria de moral o del col·lectiu homosexual. És una estratègia calculada o una convicció personal?

El principal repte del papa Lleó XIV és la unitat dins l'Església, superar la polarització

Estem a l'inici d'un itinerari, d'un pontificat que evidentment tindrà diferències respecte a Francesc, però que serà sobretot pel que fa a d'estil. Francesc ha donat un missatge molt fort i Lleó ha començant invocant la pau, una pau que val una mica per a tot: per al món, per a l'Església. La seva manera de procedir és lenta, però això no significa que no sigui reformista. Certament, a l'Església hi ha posicions polaritzades i ell el que vol és escoltar, apropar posicions. El seu principal repte és la unitat dins l'Església.

Escoltarà a tothom, vol dir.

Vol escoltar a qui vol fer la misa en llatí i als qui treballen amb el col·lectiu LGTBI+, acollint-los a tots, buscant una legitimitat àmplia. Tenint sobre la taula el darrer document del Sinode, aprovat pel 97% dels participants, vol tenir unida la barca

de l'Església, que és, paradoxalment, la gran reforma pendent. Vol treballar a partir de la unitat, no és un papa que exclou, ha après la lliçó de Francesc, però crec a la vegada que tot el que ha fet Francesc ho veu bé. Certament l'estil ha canviat. També és veritat que ara potser cal aquesta mirada més pausada.

És una estratègia?

És una estratègia que s'encarna en una humanitat de fer pedagogia, però en realitat és la seva manera de fer, sempre ha estat

L'arribada de Lleó XIV és un canvi brutal en l'estil, però els objectius són els mateixos

així i ha afrontat de manera pausada els problemes i els reptes. Així ho va fer quan va ser el bisbe de la diòcesi de Chiclayo, al Perú; també va actuar així quan va ser el prior general de l'orde de sant Agustí.

Precisament la personalitat de Francesc va fer que molta gent que no era religiosa ni catòlica tingués en compte el papa, el considerés un líder global, el seguí. Gràcies a la seva personalitat, Francesc va arribar a tothom. Què passarà amb Lleó XIV?

Indubtablement l'arribada de Lleó XIV és un canvi molt gran en aquest sentit. Francesc va aconseguir anunciar l'Evangeli dintre i fora de l'Església i molta gent que escoltava el seu missatge estava fora de l'Església. Quan va morir Francesc jo recordo plorant-lo moltes persones. Recordo, per exemple, la

commoció d'una activista turca atea de l'islam allunyada també de les altres religions. Perquè el missatge de Francesc va traspassar les fronteres de l'Església. Però Lleó XIV ha dit en ocasions que cal una Església que superi les seves fronteres, extravertida, que ha de sortir fora. Jo crec que veurem com el pontificat de Lleó XIV es mou de l'extrema cautela d'ara, que encara està prenent la temperatura al que passa al món, a dur l'Església a obrir fronteres.

Hi ha reformes pendents: el celibat, el paper de la dona...

Francesc va fer el que va poder, que va ser moltíssim, no en termes de totes les reformes possibles sinó en termes de viure les dinàmiques dintre l'Església. Amb el pontificat de Francesc, l'oposició ha esdevingut possible; hi ha teòlegs que han pogut parlar obertament, quan abans

se'ls ho havia impedit. Va posar en marxa un procés sinodal que cal que continuï. Francesc no volia resoldre totes les qüestions pendents de l'Església, sinó donar un mètode per afrontar les tensions obertes de l'Església, i des del meu punt de vista en això ha tingut èxit. Cal veure si ara l'Església continuarà amb el mètode de Francesc. Ell sabia que era el papa, però mai va voler actuar sense el consentiment de l'Església; si les decisions no són compartides per una àmplia majoria de l'Església, l'Església es trenca. De vegades hem desitjat que Francesc es comportés com un dictador, però és el que ell mai va voler fer.

Pel que fa al celibat, doncs?

En va parlar al sinode de l'Amazònia. Va escoltar molt, però al final ni va afirmar ni va negar la possibilitat d'abolir el celibat

Antonio Spadaro al jardí del restaurant Pomarada, on es va celebrar el dinar col·loqui de la Tribuna Joan Carrera el 26 de setembre ■ ORIOL DURAN

obligatori. Després, les converses sobre el tema que es van donar durant el sínode no el van habilitar per prendre una decisió, no li va permetre fer un discerniment. Però no ha afirmat ni ha negat que en un futur l'Església prengui una decisió.

I el tema de la dona?

Francesc va treballar molt la presència de dones en llocs importants: avui qui governa l'Estat del Vaticà és una dona, la vicegovernadora és una dona, la prefecta del dicasteri dels religiosos, qui mana més, és una dona, i el vicari, el sotsprefecte, és un cardenal. Les perspectives ordinàries de la forma de govern de l'Església estan canviant. És veritat, però, que Francesc no va voler afrontar ni resoldre mai el tema del ministeri de la dona, de les ordenacions entre altres coses, perquè dintre de l'Església en aquest te-

Un home entre dos papes

Entre l'enyor i l'espera

A Antonio Spadaro se li nota que enyora el papa Francesc, de qui va dir que es podria definir ben bé com "un personatge de novel·la". El 26 de setembre va participar a la Tribuna Joan Carrera davant un públic que en el seu moment i en termes generals va ser molt afí al papa Bergoglio i que ara està molt interessat a saber per on aniran els trets del nou pontificat, un pontificat que, de moment, és una incògnita perquè Lleó XIV "encara s'està situant" i és "molt caut". La invisibilitat del nou papa l'entén Spadaro perquè diu que Prevost s'ha trobat un món i una Església tan polaritzats que primer prefereix entendre (i esperar). Spadaro va assegurar que aquest nou papa està compromès amb la línia del Concili Vaticà II i de l'*Evangelii Gaudium*, l'exhortació de Francesc, i que mantindrà els grans eixos del papa argentí –pau, fraternitat, sinodalitat– però que ho farà a la seva manera, "més sòlida i diplomàtica". També va dir que el papa nord-americà (i peruà) sap que és "el primer líder moral mundial" i, per tant, que la seva tasca diplomàtica és molt important. Va mantenir que la "inquietud" (una inquietud espiritual, que empeny a no instal·lar-se, a buscar Déu, a estar oberts) és el fil conductor entre els dos papes.

ma no hi ha una convergència.

Com a contraposició, avui hi ha capellans joves que no volen sentir parlar del Vaticà II.

Certament, hi ha capellans joves hostils al Vaticà II. Francesc en va parlar molt sovint. Va parlar, per exemple, de la missa en llatí segons el ritus tridentí com una forma d'ideologització de l'Església i, en aquest sentit, Lleó XIV ha fet recentment la mateixa observació.

Parlant de joves. A casa nostra el segment que més creix dintre l'Església té orientacions ultraconservadores. És així en altres llocs? Aquesta realitat de moviments molt conservadors preocupa?

No crec que aquesta sigui una realitat vàlida per a tot el món. No conec la situació de Catalunya i no puc fer-ne una interpretació, però certament és veritat que entre els més joves està creixent l'extremisme. En un moment difícil de reconèixer-se, d'una crisi d'identitat, de gran fragilitat, està guanyant la narrativa de l'extremisme tradicionalista conservadora molt identitària. Tot el que ha provocat l'assassinat de l'activista ultraconservador nord-americà

Possiblement, en els primers documents que publiqui Prevost, la IA hi tindrà un pes important

Kirk ens ha de fer pensar. Em colpeix no tant l'episodi en si, evidentment la tremenda mort d'un jove, sinó el que s'està construint al seu voltant, convertint en mite la seva figura. En aquest sentit em sembla interessant l'actitud de Lleó, que intenta pacificar, calmar aquesta polarització, aquesta tensió. No només creixen les dretes extremes... i això és un problema que supera l'Església.

Lleó XIV podria apaivagar també Donald Trump?

Als Estats Units el veuen com una contraposició al president, però ell, si viatja als Estats Units, com segurament ho farà –no com Francesc, que mai va voler anar a l'Argentina–, voldrà reunir-se amb Donald Trump. No posarà límits a les trobades, malgrat que, en el cas del president americà, el papa és poc donat a la teatralitat que caracteritza Trump. Lleó XIV busca la seva línia i, a la seva manera cauta, pot establir una

relació més directa amb l'administració nord-americana.

Quina ha de ser la narrativa de l'Església i quina ha de ser la figura del papa en el moment actual, tenint en compte Trump i tot el que suposa.

El pontífex és una autoritat moral mundial i certament vivim un moment d'un gran desordre mundial, on els valors sembla que hagin saltat per l'aire, i el pitjor que pot passar a nivell mundial és que prevalgui el bipolarisme al multilateralisme. Totes les institucions, les Nacions Unides, per exemple, estan en crisi. Cal fer un esforç pel multilateralisme i la narrativa, i el missatge positiu ha d'anar per aquí, perquè el que cal és afavorir trobades i no diàlegs d'interessos. En els diàlegs bilaterals sempre n'hi ha un de fort i un de debíl: un guanya, un perd. La narrativa que Lleó XIV està creant és la narrativa de la trobada, del diàleg multilateral: tothom escolta, tothom parla. Amb la crisi de totes les institucions multilaterals, l'Església catòlica és l'única institució multilateral internacional amb veu, i el risc és que els poders polítics vulguin manipular-la. Això seria extremament perillós.

En la seva primera homilia, Lleó XIV va fer referència a la IA.

L'Església ha de comprendre aquest nou llenguatge, valorar-lo i comprendre el que representa, perquè és la gran revolució del nostre temps, com en el seu moment va ser-ho la Revolució Industrial. La intel·ligència artificial certament ja és un tema central en el pontificat de Lleó XIV perquè afecta directament la doctrina social de l'Església. Penso que possiblement, en el primer o el segon document que publiqui Prevost, segurament a finals d'aquest any, la intel·ligència artificial hi tindrà un pes important. La IA pot ser, en aquest sentit, el gran tema del nou pontificat perquè afectarà la nostra manera de pensar, de llegir, de valorar les coses, perquè està substituint, per exemple, el periodisme.

Però la IA també pot servir per a l'evangelització?

Sí, evidentment. Durant la Jornada Mundial de la Joventut el papa ha tingut contacte amb joves influenciadors que poden divulgar el missatge, però no oblidem la importància del contacte físic, de tocar les coses, les vivències personals, davant el món digital. El gran problema és que no visquem les coses, que ens ho duguin els altres.

Per a quan s'espera el primer document del papa Prevost?

Està a punt ja i crec que serà una exhortació apostòlica. ■